

försett sin framställning med ett träsnitt, som avbildar den stenhäll, på vilken den valde upplyftes och hyllas. Hällen är på träsnittet försedd med en inskrift i runor: **mora stan**. Detta är givetvis en ren fantasi av författaren; han har roat sig med att ge en överskrift på det vördnadsvärda fornminnet i runor. Med säkerhet får man icke härav sluta, att hyllningsstenen skulle ha varit försedd med runor.

Den danskfödde läkaren Gerhard Stalhoff skildrar i sina reseanteckningar från 1660 (*UFT* h. 18, 1896, s. 290) ett besök vid Mora sten. Han fann där omkring 20 stenar liggande utan ordning på marken och överst bland dem en, som han tror vara den verkliga Mora sten. Den var försedd med fyra parallella linjer och »mellan desse staar runske bogstaffuer huggne, huilchet iag icke kunne faa skreffuet formedelst der vare brechede aff dem deras naffn heffde i stenen huggen och reffuen». Det framgår tydligt av beskrivningen, att den sten som avses är minnesstenen över Karl Knutssons val till konung. Någon runsten är det sålunda icke. Inskriften är på latin, och de »runske bogstuffuer» äro latinska minuskler.

Planschen över »Moorasten» i Erik Dahlbergs *Svecia antiqua et hodierna* I: 64 (graverad före 1672) visar en oordnad hop av stenar, liggande på marken. »De flesta äro på måfå ritade. Inskrifterna äro orediga, så att de icke gifva någon mening» (H. Hildebrand). Flera äro fragment av runstenar och bära runslingor och inskrifter med runor, med avsikt tecknade mycket otydliga. Betydligt enklare är Dahlbergs originalteckning (*Fornvännen* 1925, s. 75); där kan ingen runsten upptäckas.

På Johannes Schefferus teckning av Mora sten år 1669 (*UFT* h. 41, s. 139) ser man en sten med runslingor. Den är sannolikt tecknad på fri hand och kan icke avbildas U 486. Den ger dock en antydning om att ett eller flera runstensfragment funnits bland de gamla kröningsstenarna.

487. Morby, Mora äng, Lagga sn.

Litteratur: B 203, L 571. J. Bureus, Fa 6 s. 110 n:r 236 (Bureus' egen uppteckning), s. 203 n:r 182 (Rhezeliuss), Fa 5 n:r 239; J. Peringskiöld, *Monumenta* 3, bl. 6; *UFT* h. 2 (1872), s. 35.

Avbildningar: Rhezelius, teckning (F 12 n:r 13); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 203).

Joh. Bureus uppger (Fa 6) om stenen: »På Mora äng står quar i marken et stycke, det mera är borto.» Den fanns »Närmere byen» än fragmentet U 486 vid Mora sten. Rhezelius: »På Mora Engh» (Fa 6), »i samma äng [som fragmentet U 486] östan före». Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har påskriften »Mora eng» (B 203 och L 571: »Mora äng»). Stenen finnes icke omnämnd av Celsius och Dybeck och har sedan slutet av 1600-talet varit förkommen.

Fragmentet utgjorde nedre delen av en runsten, vars topp var avslagen. Början och slutet av inskriften var därför i behåll.

Inskrift (enligt B 203):

ip̄ipiinstimli . . . ili · ininistitkm

5 10 15 20 25

Till läsningen: Bureus, Fa 6: **pup̄i in stimti . . . ilikninstiti**; Fa 5: **ip̄oip̄iinsi - ti . . . ili : ininkstiti · m . . .** Rhezelius, Fa 6: **ip̄ · oip̄iinsi - ti . . . ili : ininkstiti · m . . .**; F 12: **· ip̄ipiinsti - ti . . . ili : ininkstiti ·**

Inskriften ger icke någon språklig mening. Den är sålunda av samma art som U 483 Kasby.

488. Morby, Mora stenar, Lagga sn.

Litteratur: Anteckning av O. Almgren ^{18/7} 1908 (ATA); E. Brate, Anteckningar 1915 (ATA); E. Floderus, Skrivelse till Riksantikvarien ^{1/11} 1928 (ATA).

Avbildningar: Almgren, teckning 1908 (ATA); Brate foto 1915 (ATA).

Fragmentet blev, enligt en anteckning av prof. O. Almgren år 1908, funnet »af S. Eklund, Edebybro, i en af honom arrenderad del af Mora äng, vid bortodlande af ett stenröse, som låg